ՆԱՀԱՊԵՏ - ՆՈՅԻ ՍԵՐՈՒՆԴԸ՞

Nafap;t: Այս բառը կազմվել է Նոյ կամ Նավ /Նա/ արմատից և պետ վերջավորությունից: Նոյ անունը կապված է աստվածաշնչյան նավաշինարարության, Աստծու կողմից կատարված ընտրության, Արարատ լեռից՝ մարդկային ցեղի շարունակության հետ: Հայերեն՝ Նավ, իսկ պետ /պատ/ , հիմք բառերից: Պատ — ից առաջացել են՝ պատրիարք, պատերազմ հասկացությունները, պետ — ից՝ պետություն, պետ (ղեկավար, գլխավոր) և ուրիշ.: Սառայի թաղման համար Աբրահամը «խեթական» որդիներից գնում է Մահպետա (հայերեն՝ maf - mah) քարանձավը, այսինքն՝ պատը (քարանձավը) մահվան, համ. Եգի /պտոս/, որը նշանակում է՝ արև (կյանք պարգևող), հայերեն՝ptou[:

Նահապետը մարմնավորում է նաև Նոյի որդու (Հաբեթի) անունը: Հայերեն՝ Fap;t: Ավելի շուտ Fa\rap;t, այսինքն՝ հայրից սերված, նրա սերունդը, շարունակությունը, պատ, այսինքն՝ Fa\rap;t, (հետագայում Fa\p;t): Նահապետը, այսպիսով, կարելի է թարգմանել ինչպես՝ նոյացի Հայրապետը՝ Նոյի կամ ցեղապետի իրանի հիմնադիրը: Նկատի ունենք, որպես՝ աշխարհայացքի, ուսմունքի, հավատի և աստվածային ավանդույթների ժառանգորդ: Հապետը հանդիսանում է հայրական տան /տաճարի/, նավի, ուսմունքի, ավանդույթների և հավատքի պահապանը /պահապան պատը/:

Կիբեռնետիկան (գիտություն կառավարման մասին) թարգմանվում է հունարենից ինչպես ղեկակալ (նավավար):

Հայերեն p;touj\oun կազմված է p;t և ouj (ութ թվանշանը կամ անվերջության նշանը): Հետևաբար, հնադարցիների համար պետություն նշանակել է՝ ապաստան (պատ) տրված տիրոջ /աստծու/ կողմից, տուն՝հավերժական ժամանակի համար:

Հայաստան և Հայրաստան առաջին բառը՝ հայերի երկիր, երկրորդը՝ հայրերի երկիր: Բազիսը համարվում է Հայրաստանը, իսկ Հայաստանը՝ վերակառուցված ձևն է: Հապետը մնում է հոր հետ: Դրա համար էլ նրա սերունդ Հայկը վերադառնում է հայրական օջախ և այդ տարածքը անվանում այդ անունով՝ Հայրք (հայրեր), այսինքն՝ Հայրաստան: Իմաստով չի տարբերվում մեկ այլ թարգմանություն ևս՝Հայր/աստ/ Տան, այսինքն՝տուն (տուն-ից, տան-ից) հայկական աստվածներ և աստվածահայրեր, հայր և աստ/ված/ :

Հայրապետը ունի մեկ այլ ստուգաբանական մեկնաբանություն՝ Հայրա /պետ/ և պետ: YHWH այս չորս տառերը կան (Եհովա) աստծու անվան մեջ: Արդյոք, այս անվանումները ինչ որ ձևով կապված չե՞ն միմյանց հետ: Եհովա = ես եմ ցամաքը, ռուս. Яхве = "' есмь сущий" , ես երկնային աստվածն եմ: Փյունիկական արմատ (yw), (yhwh - иврит (նշանակում է կյանք տվող): Վերհիշենք հայերեն Եվա անունը՝«Եվ նորից արև, կյանք»:

YHWH քառագրամման ծագում է hyh (hwh) բայից՝ լինել կամ ապրել և քերականական կառուցվածքով նշանակում է կամ «մշտական ցամաք», կամ էլ «ողջ ցամաքի արարիչ» (բնագրային նշանակությունը վիճելի է): Քառագրամմայի ճիշտ արտասանությունը մինչ օրս անհայտ է: Եհովա անվան արտասանությունը թաքու է արված /կախարդախոսված է/: Սակայն գիտնականները գտնում են , որ նրա անունը արտասանվել է, նախաջրհեղեղյան ժամանակներում: Ինչու՞ էր նրա անվան արտասանության վրա արգելք դրվել: Ինչու՞ է անունը կազմված չորս տառերից: Փորձենք շարժվել այս և մյուս հարցերի լուծման ուղղությամբ:

Քննարկենք՝ HYH և HAY երրորդությունների ազգակցությունը: Սիրիաերեն Mani նշանակում է մարգարե և ճշմարտության կողմից ուղարկված (կամ ճշմարտության կրող), իսկ «կենդանի Մանի» - Mani hayya: Ընթերցում ենք Hayer բառը, ինչպես «կենդանի,

ճշմարտություն կրող» մարդիկ հոգով և մարմնով: Բացի դրանից, եթե Hai-ը՝ հայերի ինքնանավանումն է (հայ-hai), իսկ հայր-hair (հայի ծնողը), ապա հայրենիք - hairenik: Հին հայկական լեզվում Արևելք և Արևմուտք հասկացությունները զուգակցվել են հոր գալուստով և հեռանալով, համապատասխանաբար՝ f;rawil և f;ramout - արևածագը և արևամուտը:

Ժամանակակից բանասիրությունը՝ հայ - hai (հոգնակի թվում՝ հայկ haik) խոսքում տեսնում է արեական արմատից ծագած peti, հունարեն՝ տվող peter: Լատիներենում՝ pater (հայր): Հայերենում՝ թարգմանությամբ pat նշանակում է պատ, Nafap;t (p;t) նահապետ, ցեղապետ: Այստեղ՝ պատը և պետը արտացոլում են՝ արմատ, հասկացություն, հիմք. հայր կամ արարիչ իմաստները: Այստեղից Պետրոս (Պետրոս Առաքյալ) նշանակում է քար, իսկ քարե քանդակ՝ քարի վրա գծագրված նկար:

Սրա հետ կապված տեղին ենք համարում նորից անդրադառնալ հայերի երկրի՝ Հայաստանի - Haiastan ստուգաբանական անվանմանը, այսինքն՝ «հայկերի տուն»: Մի շարք գիտնականներ մեկնաբանում են այս անվանումը. ելնելով իրանական ծագում ունեցող՝ տուն, տարածաշրջան /stan/ արմատից: Սակայն կա և այլ պատկերացում՝ Հայաստան (Hai-ast-tan) — կենդանի աստծու տուն (որը հիմնադրել է հայերի աստվածը, հայրը) հայերեն Հայ (Hai), աստված (ast) և տան՝ տուն (tan) — տուն (ռուսերեն՝ тун — туннель թունել, тундра տունդրա): Այսինքն՝ Հայաստան թարգմանվում է, ինչպես՝ աստվածածին, աստծու կողմից տրված տուն: Իսկ **Հայկը** հենց նա է, ով այդ տունը վերաստեղծեց, նորից հիմնադրեց, քար դրեց և գծեց սահմանը ՝ **Հայք**:

Ըստ Մ. Խորենացու Աստղիկը՝ Նոյի որդիներ. Սեմի, Քամի և Հաբեթի քույրն է: Աստղիկը դա՝ աստղ բառն է (աստ և տեղ) բառից, որտեղ աստ/տեղ/ նշանակում է Աստծու տեղ: Հետևաբար, աստղը սա և կա, որպես Աստծու տեղ:

Քննարկենք w;f բառը, w;fáa5, վերև, պարան, տվեց: **Տվեց** նշանակում է՝ tal, այստեղից էլ արարիչ, ստեղծող, հիմնադիր: Տալ բառից առաջացել է թալիսման բառը, նախազգուշացում (պահպանող, զերծպահող, զգուշացող): Համարյա միանման են հնչում՝ տվեց և արարիչ: Չէ որ Աստվածն է՝ արարիչը և ստեղծողը: Աստվածը վերևում է (համ. վերև, պարան և այլն): **Վերև** հայերեն նշանակում է նաև՝ գագաթ): Այսպիսով, Եհովա անունը մենք կարող ենք բաժանել երկու արմատների՝ իա և վե: Փորձենք երևան բերել Հայրապետ - Եհովա նմանության որոշիչ գծերը՝ Հայրապե/տ/ - ԼՌ(h)we: Այժմ քննարկենք Եհովա = աստված, աստվածություն, ստեղծող: Հայերենում այս անունը կարելի է թարգմանել ինչպես արի ;k, արի ինձ մոտ և qows ինձ մոտ, այսինքն՝ ստեղծող, արարող, կենդանացնող, պայծառացնող, լուսավորող, որոնք համապատասխանում են Եհովայի իսկական իմաստին:

Հավատը ձևավորվում է վե և րա (համ. քամի, ամառ, լուր և րա = արա - արև) և խորհրդանշում է հզոր բարձրյալը «արևը» (հնարավոր է՝ երջանկությունը, լուսավորումը): Ուրեմն, առանց հավատի չկա՞ երջանկություն: Կա՞ արդյոք մեկը, որ վիճաբանի այս հարցում: Հին դիցաբանությունում Վեներան՝ սկզբում գարնան աստվածը, հետագայում, հին հունական աստվածուհի Աֆրոդիտեի նման՝ սիրո և գեղեցկության աստվածը:

Լուրեր, տանող, արևելք, հավաստիացնող, հավատում եմ, վեղի, դար, երակ, հայերենում՝ aw;taran, t;r;u, w;f, w;r, վեր կաց, արթնանալ: Որքան մեծ փիլիսոփայություն կա այս խոսքերի մեջ:

Եհովան տալիս է իր պատգամները Մովսեսին Սինա լեռան վրա: *«Եվ ասրված ասաց Մովսեսին,- կարդում ենք գրքում, - Արի Ինձ մոտ, բարձրացիր լեռան վրա և եղիր այնտեղ. և կտամ քեզ...»* Գ. Նարեկացին գրում է, որ սա և կա երկրորդ օրենքը Մովսեսի, առաջինը տրվել էր Արարատ լեռան վրա (տես՝ «Երգ Հարության): Վերջապես. ո՞վ է առաջին անգամ ստացել այդ պատգամները: Մի գուցե, Հայրապետը:

Ըստ Աստվածաշնչի Նոյը ապրել է 900 տարի: Որդիներին նա ունեցել է 500 տարեկան հասակում: Հետևաբար, ծայրահեղ դեպքում, նրանցից մեկի հետ /Հաբեթի հետ/ նա կարող էր ապրել մոտավորապես 400 տարի և նրան փոխանցել իր կենսափորձը, գիտելիքները, հավատը և Աստծու պատվիրանները:

Ժողովուրդները հեռանում են Ասպծո պապվիրաններից, հավապանահանջից հեպո հեպևում է պապիժը: Որից հեպո սկսվում է զարթոնքը, և «ուսմունքը» Մասիս /Արարապ/ լեռից «անցնում է» Սինալեռին՝ «անիվը պպպվեց»:

Եհովայի անունը բացվել է Մովսեսի կողմից Հորիվ (այսինքն՝ horiv hor), լեռան վրա, որը հայերեն նշանակում է հայրական (for):

Նախորդ Հաջորդ

Բովանդակություն

Քաղաքակրթության քարե փարեգրությունը

© ArcaLer

Էլեկպրոնային փարբերակ - 2010